

duurzaamheid & natuur

natuurdagboek 23 februari 2012

FOTO KOOS DIJKSTERHUIS

Fazantenhaan.

Prins fazant

Mij is carnaval niet met de paplepel ingegoten. En carnaval valt of staat met de paplepel. Wie het ingegoten kreeg, zou er z'n baan voor opzeggen. Wie niet, die vindt het dom gedoe. Ik niet. Ik heb niets tegen, niets met carnaval. Feesten is een goede gewoonte en een verkleedpartij is nog beter. Toch heb ik nooit carnaval gevierd, hoewel ik tijdens drie carnavals in Eendegat en Oeteldonk woonde.

Laatst wandelde ik met iemand. Toen een fazantenhaan ons pad kruiste, zei ze: prins Carnaval. Ik knikte. Dat is geen toeval. Prins Carnaval draagt fazantenveren op zijn hoed. De Braziliaanse carnavalsprinsessen in Rio dragen stralenkransen van pauwen- en fazantenveren. Goudfazanten, zilverfazanten, lady Amherstfazanten; geen hanenstaart is de vrouwen te dol.

Gek, dat buiten prins Carnaval vooral vrouwen zich versieren met de hanige hoenderdossen. Fazantenhanen zijn in februari opzichtig gekleurd en op razendsnelle vrijersvoeten. Om een hen te bereiken of

een haan te verjagen, rent een fazantenhaan honderden meters over weiden en akkers en door bossen. Als er niet gerend wordt, wordt er geroepen. Als u in de natuur iemand hoort, die rochelend en kokhalzend gewurgd lijkt te worden, is dat een fazantenhaan.

De hanige vrijlust kost energie en een fazantenhaan is tussendoor als een scharrelkip zo druk met beestjes, bessen en zaden pikken. Fazanten zijn exoten, ze werden gefokt om op te schieten. Op Schiermonnikoog handhaven ze zich zonder fok uitstekend. Twee hanen rennen achter elkaar aan om het huisje. Als ik een oud, slof geworden beschuit in de tuin gooi, ramt de winnaar zelfverzekerd zijn snavel in de roos. Verbijsterd komt hij overeind, met het beschuit als een schijf om zijn snavel geklemd. Carnavalsprins.

Koos Dijksterhuis

www.trouw.nl/groen

Voor eerdere afleveringen en vragen over inheemse natuur

Het perceel van bollenkweker Adrie Snoek, dat is bewerkt met een grondontsmettingsmiddel. Op de achtergrond

Nijntje leert peuters digitaal zaaien en oogsten

Van onze redactie groen

Kinderen verkiezen steeds vaker beeldschermjes boven buiten spelen. Toch kan de nieuwste applicatie voor de iPad peuters en kleuters wel degelijk het groen in dirigeren. Speciaal voor de allerjongsten heeft Sanoma namelijk een interactieve versie uitgebracht van 'De tuin van Nijntje' van Dick Bruna. Het konijntje leert de peuters hoe ze zelf groenten kunnen zaaien en oogsten. En los van het verhaaltje zijn er nog worteltjes te tellen en aardbeien te sorteren.

Dick Bruna zelf is niet onverdeeld gelukkig met de bewegende beelden. In de Britse krant *The Guardian* mop-

pert hij dat zijn voorkeur uitgaat naar papieren boeken. Een kaft voelen en bladzijden omslaan, is onderdeel van het leren van een kind. Al te veel acties per pagina zijn volgens hem ook wat te ingewikkeld voor peuters.

Gelukkig zijn de teksten onveranderd eenvoudig: De kleine plantjes werden groot / wat was het vlug gegaan / voorzichtig trok zij er een uit / er zat een peentje aan.

Misschien dat dat in de praktijk een beetje tegenvalt, het duurt zeker twee tot drie maanden voordat een zelf gezaaide wortel eetbaar is.

De app is verkrijgbaar in de iTunes appstore. Tot en met 6 maart kost die 2,99, euro, daarna 3,99.

Bollen verstoren

Sinds Adrie Snoek er bollen teelt, is er onrust in Veeningen. Bewoners klagen over hun gezondheid. Komt dat door het grondontsmettingsmiddel dat de Drentse kweker gebruikt?

Joop Bouma

Denk nou niet dat Albert Schoppink en Jan Dielissen van die eigenwijze westerlingen zijn die een leuk boerderijtje kopen op het Drentse platteland en dan gaan lopen zeuren over de strontlucht zij er op omringend land mest wordt uitgereden.

Of die een probleem maken van het besproeien van aardappelen tegen de schimmelziekte phytophthora. "We hebben nooit moeite gehad met de landbouw rondom ons huis", zegt Jan Dielissen. "Dat weet je als je

hier woont, dat hoort erbij. Dit is agrarisch gebied. Bovendien: ik woon hier al 35 jaar." Hier, dat is Veeningen, de Bloemberg, een smal weggetje dat langs de grens van Drenthe en Overijssel meandert.

Tegenover hun huis ligt het Reestdal, het stroomgebied van het beekje de Reest, een prachtig wisselend landschap met fraaie houtwallen, heidevelden en bospercelen, afgewisseld met open stukken waarin reeën lopen.

Door het voorraam kijken ze Overijssel in, het huis staat nog net in Drenthe. Achter de boerderij liggen

uitgestrekte landerijen, agrarisch land, eeuwenlang gebruikt als grasland of voor de teelt van aardappelen, maïs, graan.

Tot begin in november vorig jaar. Toen stonden er ineens acht blauwe 200-liter vaten in de berm bij het stuk land dat de boerderij van Schoppink en Dielissen omsingelt. De grond bleek te zijn verpacht aan bollenboer Adrie Snoek uit het nabijgelegen Oud-Avereest.

Op de 3,5 hectare rond hun boerderijtje zullen gladiolen worden verbouwd. In de vaten zat het chemisch grondontsmettingsmiddel metam sodium. De stof, die maar eens in de vijf jaar mag worden toegepast, doodt aaltjes en schimmels in grond waarop aardappelen, uien, groenten, bollen en bloemen worden geteeld. Het is een eerste behandeling voordat een perceel voor bollenteelt kan worden gebruikt.

Nieuwsgierig ging Schoppink eens kijken wat er op de etiketten van de vaten stond en hij schrok. Hij las: "Kan schadelijk zijn bij inademing en